

Szarvas Gábor, kir. tanácsos, tanár, híres nyelvész, a „Magyar Nyelvőr” szerkesztője, a M. Tudományos Akadémia tagja, sz. 1832. márc. 22. Adán (Bács m.), megh. 1895. október 12. Budapest. 1857-ben tanár volt Baján, 1870 óta a budapesti áll. gimnáziumban. 1881-ben nyugalomba vonult. Színművei: „Egy veszélyes eset”, melodráma. Bem. 1862. október 29. Debrecenben. (50 arany jutalomban részesült.) — „Galambposta, vagy a csalhatatlan emberismerő”, vj. 4 felv. Bem. 1868. nov. 21. Budán.

Szarvasi Soma, színész, sz. 1861-ben, Esztergomban, hol iskoláit is végezte. Ezután reáliskolába járt, onnan színésziskolába iratkozott. 1884. december 1-én kezdte a pályát, Tóth Bélánál. 1885-ben Dancz Lajos, 1886-ban Polgár Károly, 1889-ben Aradi Gerő, 1890-ben Egri Kálmán, 1891-ben Deréki Antal az igazgatója. 16 évig működött, mint drámai színész Nagyváradon. Főbb szerepei voltak: Szörényi (Ocskay brigadéros), Kveisz (Takarodó), Uriel Acosta címszerepe, Thury Zoltán: „Katonák” c. drámájában a főszerep stb. — 1915. jan. 1-én nyugalomba vonult.

Szarvasi színészet. Szarvas közönsége a múlt évszázadban is nagy pártfogója volt a színészetnek. Igaz, hogy abban az időben még hivatásos színészekre csak Pesten és Kolozsvárott találunk, azonkívül az ekhós szekéren országot kóborló színésztársulatokra. Szarvas a múlt század közepén maga oldotta meg a színjátszás kérdését, amennyiben az ötvenes és hatvanas években már rendszeresen működő műkedvelő gárdája volt, melynek tagjai a hosszas gyakorlatban művészi színjátszó készsége tettek szert és értékes kulturmunkát végeztek. Az előadásokat a „Bárány vendéglő” külön e célra épített fából készült termében tartották meg és a jövedelmet jótékony célra adták, mivel a szereplők a város tisztviselő-társadalmából és a jobbmodu iparosokból és kereskedőkből állottak. Az előadások rendezője Pokomándy Sándor volt és állandó szereplők többek között Réthy Vilma, Dobosfy Mari, Marcsák István, Zilinszky István, Komjáthy

György, Ponyiczky János, Gaál Soma stb. voltak. A társulat 1866-ban szűnt meg és szerepét az évről-évre Szarvason vendégszereplő vidéki szintársulatok vették át, előadásukat kezdetben a „Bárány vendéglő”-ben, később az 1898-ban felépült célszerű nyári színházban. 1860-ban Tóth János, 1871-ben Csóka Sándor, 1877-ben Várady Ferenc az itt járt igazgató. 1878-82-ben Krecsányi Ignác 1883-ban Tóth Béla, 1884-ben Sággy Zsigmond, 1886-ban Komlóssy József kap játszási engedélyt. Az újabb színiigazgatók közül jelesebbek: dr. Farkas Ferenc, Mariházy Miklós, Kövessy Albert, Krémer Sándor, Heltai Hugó, Deák Lőrinc, Somogyi Kálmán, Gulyás Menyhért. 1931-ben Szarvas Kiss Árpád kerületébe tartozik. A színiidény rendszerint két nyári hónapban, július és augusztusban van, de télen is rendeztek már hosszabb időn át előadásokat, ekkor az „Árpád szálló” hatalmas disztermében. Említésre méltó, hogy a szarvasi közönség inkább a színműveket és drámákat pártfogolja, természetesen nem számítva a vasárnapi publikumot, amikor népszínműveket és operetteket kell játszania a társulatoknak. A község elöljárósága a színészet felett ellenőrző szerepet tölt be, külön színügyi bizottsága révén, amely a közönség érdeklődésének felkeltésében is vezető szerepet játszik. A bizottság elnöke, dr. Schauer Gábor járási főszolgabíró. A művészi értékű szintársulat majdnem minden alkalommal részesül a hatóság részéről is támogatásban, ha nem többel, ugy a világítás és a tüzoltó- és rendőri kiküldöttek költségeit vállalja magára a város. A színészet Szarvason mindig megértő talajra talált, bizonyítja ezt az is, hogy az ott szereplő társulatok rendszeresen meg szokták hosszabbítani színi-idényüket. A közönség érdeklődésének felkeltésében mindenkor nagy szerepe van az immár 30-ik évfolyamában levő helyi lapnak, a „Szarvasi Hirlap”-nak, amely az abban az időben megszűnt „Szarvasi Lapok”-tól vette át munkatársait. Szerkesztőségi tagjai közül időrendben Mihályffy József, Benczur Sándor, dr. Salacz Elemér, Nemes Béla, Liska János, Pataki János stb. foglalkoztak a lapban a színé-